

și că au auzit când victima, care se afla pe hol, le cerea inculpaților să nu o mai lovească.

În cursul urmăririi penale însă, recurentul inculpat a recunoscut că a târât victima pe hol cu lanțul de la cătușe, aspect relatat și de inculpatul Blaj Petre Daniel.

Lovirea victimei de către recurent cu ambele picioare în zona toraco- abdominală, zonă vitală a corpului, cu intensitate, demonstrează faptul că acesta a prevăzut rezultatul socialmente periculos al fetei sale și, deși nu l-a urmărit, a acceptat posibilitatea producerii lui, acționând cu intenție indirectă.

În ce privește participarea recurentului inculpat **Blaj Petre Daniel** la săvârșirea infracțiunii de omor, Înalta Curte reține din probele administrate în cauză că, în seara zilei de 3 iunie 2010, în jurul orelor 20⁰⁰, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu, din dispoziția inculpatului Ghibea Cătălin Mihael s-a deplasat pe Secția a II-a a penitenciarului și împreună cu inculpatul Miron Vasile a intrat în camera nr. 204 pentru a aplica victimei Sandu Constantin cătușe la mâini și a o scoate din cameră.

Întrucât victima a opus rezistență în timpul acțiunii de imobilizare ce se desfășura în fața ușii de acces în cameră 204, recurentul inculpat a lovit-o cu pumnii de mai multe ori în zona toracică. În cele din urmă, victima a reușit să fugă spre holul Secției a VII-a a penitenciarului, în urmărire sa pornind inculpații Codreanu Bucur, Miron Vasile, Chiriac Nicu și recurentul. Acesta din urmă, împreună cu inculpatul Chiriac Nicu i-au aplicat victimei mijloacele de imobilizare la picioare, în timp ce era căzută cu fața în jos și cu mâinile încătușate.

Apoi victima a fost întoarsă cu fața în sus de către inculpatul Miron Vasile și târâtă de acesta cu lanțul de la cătușele ce îi fuseseră aplicate la picioare, în prezența celorlalți membri ai echipei de intervenție din care făcea parte și recurentul, până în dreptul camerei 204. În cameră, victima a intrat însoțită de recurent și de inculpații Miron Vasile și Codreanu Bucur care au început să o lovească, cu pumnii și picioarele în zona toracică și în zona feței datorită faptului că s-a opus să fie imobilizată prin legarea de pat a cătușelor de la mâini și picioare, recurentul strigând la aceasta pe un ton ridicat. După finalizarea operațiunii de imobilizare, recurentul inculpat și ceilalți inculpați au părăsit camera 204.

Recurentul inculpat a negat în totalitate acuzațiile ce i-au fost aduse prin rechizitoriu și care au fost confirmate de instanța

de fond prin hotărârea de condamnare, susținând că singura activitate pe care a desfășurat-o a fost aceea de imobilizare a victimei la solicitarea inculpatului Ghibea Cătălin Mihael.

Lovirea victimei de către recurent rezultă însă din declarația inculpatului Miron Vasile dată în cursul urmăririi penale la 24 noiembrie 2010, în prezența apărătorului ales, în care a arătat că la intervenția de la ora 20:00, inculpatul Blășanu Petre Daniel a lovit victima în timp ce aceasta era în fața ușii de acces în camera de deținere, cu pumnul în zona umărului stâng, declarație care se coroborează cu declarațiile martorilor Sănducă Marius și Trișcă Adrian Manuel, colegi de cameră cu victima care au arătat că recurentul a lovit-o cu pumnii și picioarele în zona toracică (vol.II, filele 01-66, 68-79, vol.III, filele 47-52 dosar urmărire penală, vol.I, filele 137-139, vol.II, filele 186-188 dosar instanță de fond). Relevante în cauză sunt și declarațiile celorlalți colegi de cameră ai victimei, martorii Toma Lucian, Matei Vasile, Frunză Ion, Micu Daniel și Dănăilă Aurel, care au confirmat faptul că la intervenția de la orele 20:00, victima a fost lovită de membrii echipei de intervenție din care făcea parte și recurentul inculpat și care au venit pentru a-i aplica acesteia mijloacele de imobilizare (vol.III, filele 80-92, vol.III, filele 53-60, 139-141, 192-195, 134-138, 147-149, 144-145 dosar urmărire penală, vol.II, filele 189-190, 191-192, vol.I, filele 140-141, 348-349 dosar instanță fond).

Martorul Frunză Ion la care face referire recurentul inculpat în motivele de recurs, în declarația pe care a dat-o la instanța de fond la data de 24 mai 2011, confirmă într-adevăr faptul că și martorii Sănducă Marius, Toma Lucian și Matei Vasile au lovit victima cu piciorul în zona coastelor și cu un papuc de stradă peste față, dar și împrejurarea reținută în rechizitoriu și în considerentele sentinței și anume că, la prima intervenție din seara zilei de 3.06.2010 au intrat în camera 204, inculpatul Codreanu Bucur însoțit de alți doi agenți al căror nume nu îl cunoaște și a observat când Codreanu Bucur a lovit victima de mai multe ori cu bastonul peste corp, în zona picioarelor, a toracelui și abdomenului, mai puțin în zona capului.

Faptul că martorul nu invocă în mod expres numele recurentului inculpat nu poate conduce instanța de recurs la concluzia că acesta nu a lovit victima față de împrejurarea că, pe de o parte, recurentul nu neagă prezența sa în camera 204 alături de alți doi membri ai echipei de intervenție în seara zilei

de 3 iunie 2010, iar pe de altă parte, martorul a arătat că nu cunoaște numele a doi dintre agenții prezenți în cameră și care au exercitat acte de violență asupra victimei.

De asemenea, susținerea martorului Grosu Ionel, propus în apărare de recurent în sensul că a aflat de la alți deținuți că victima Sandu Constantin ar fi fost omorât de martorul Sănducă Marius urmează a fi înlăturată pe de o parte pentru că relatează aspecte de care a luat cunoștință de la alte persoane, iar pe de altă parte, pentru că aspectele relatate de el nu rezultă din alte probe administrate în cauză.

Și declarația martorului Gogu Petru Dumitru propus în apărare de recurent, potrivit căreia a văzut victima lovită la cap, fugind pe hol și a auzit-o țipând în cameră urmează a fi înlăturată, deoarece este contrazisă de actele medico- legale din care rezultă că moartea victimei s-a datorat șocului traumatic și hemoragic consecutiv unui traumatism toraco-abdominal cu fracturi costale, leziuni care, așa cum rezultă din materialul probator administrat în cauză, au fost produse de recurent și ceilalți inculpați la intervențiile la care au participat în seara zilei de 3.06.2010.

Intensitatea și multitudinea loviturilor aplicate victimei, cu pumnii, în zona toracică- zonă vitală- în prezența celorlalți inculpați, demonstrează că recurentul inculpat a prevăzut rezultatul socialmente periculos al faptei sale- moartea victimei- și deși nu l-a urmărit, a acceptat totuși posibilitatea producerii lui, acționând astfel cu intenție indirectă.

În consecință, cererea recurentului inculpat de a se dispune achitarea sa pentru infracțiunea de omor este neântemeiată și urmează a fi respinsă ca atare.

Contrar celor afirmate de susnumiții recurenți inculpați, Înalta Curte constată că între faptele acestora de a lovi victima în împrejurările susmenționate și rezultatul socialmente periculos produs- moartea acesteia- există legătură de cauzalitate.

Astfel, din raportul de constatare medico- legală nr.293/Cdin 5 iunie 2010, întocmit de Serviciul de Medicină Legală Galați, avizat de Comisia de Avizare și Control al Actelor Medico- Legale Iași rezultă că moartea numitului Sandu Constantin a fost violentă și s-a datorat șocului traumatic și hemoragic consecutiv unui traumatism toraco- abdominal drept, cu fracturi costale C6-C11 antero- laterale, cu volet C7-C9, hematom retroperitoneal drept, ruptură renală dreaptă și fisură hepatică (vol.1, filele 96-101, dosar urmărire penală).

Concluziile actului medico- legal susmenționat au fost avizate, la cererea instanței de fond, și de institutul de Medicină Legală- Comisia Superioară de Medicină Legală- care, în esență a reținut că leziunile traumatiche cu rol tanatogenerator au fost cele toraco- abdominale, cu fracturi costale, lezări hepatice și renale drepte, colecții sanguine și retroperitoneale, leziuni care s-au putut produce prin loviri cu corpuri dure și comprimări toraco- abdominală și că morfologia și topografia leziunilor toraco- abdominale și organelor aferente exclud producerea lor prin cădere.

Concluzia reținută de Comisia Superioară de Medicină Legală din cadrul Institutului de Medicină Legală Mina Minovici București în sensul că diagnosticarea la timp a leziunilor toraco- abdominale cu rol tanatogenerator și rezolvarea lor chirurgicală ar fi oferit victimei șanse de supraviețuire, precum și concluzia a care a ajuns medicul legist care a întocmit raportul de constatare medico- legală și anume că fisurile condro- costale C2- C5 drepte, infiltratul hemoragic atrio-ventricular și ruptura parțială de aortă au putut fi produse de personalul medical în timpul manevrelor de resuscitare, când victima era în stop cardio- respirator, nu sunt de natură a-i exonera pe recurenți de răspundere penală pentru infracțiunea de omor în contextul în care, loviturile pe care aceștia le-au aplicat victimei se înscriu în lanțul causal ce a condus, în final, la moartea victimei, rezultate pe care l-au acceptat și deși nu l-au urmărit, au acceptat posibilitatea producerii lui.

Apărarea recurenților inculpați în sensul că leziunile care au condus la decesul victimei s-au datorat faptului că aceasta a căzut de pe cambuză urmează a fi înlăturată în raport de concluziile actelor medico- legale care sunt în sensul că morfologia și topografia leziunilor toraco- abdominale și organelor afectate (pe planuri diferite) exclud producerea lor prin cădere.

Referitor la infracțiunea de purtare abuzivă cu privire la care recurentul inculpat Chiriac Nicu a solicitat achitarea, Înalta Curte constată că și această infracțiune există și a fost comisă de inculpat cu forma de vinovăție cerută de lege. Din probele administrate în cauză rezultă că, în seara zilei de 3 iunie 2010 și în dimineața zilei de 4 iunie 2010, aflându-se în exercițiul atribuțiilor de serviciu specifice funcției pe care o îndeplinea la data faptelor- supraveghetor la Penitenciarul Galați- recurentul inculpat a aplicat victimei

care îl avea în dotare în diferite zone ale corpului, cauzându-i multiple leziuni care, alături de leziunile provocate de ceilalți inculpați, au condus în cele din urmă la decesul victimei.

În ce privește infracțiunea de fals intelectual pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a recurentului inculpat Chiriac Nicu, Înalta Curte constată, contrar celor susținute de apărare în sensul greșitei condamnări a acestuia că și această faptă este confirmată de probele administrate în cauză și constă în aceea că în dimineața zilei de 4 iunie 2010, cu știință, inculpatul a omis să consemneze în procesul verbal de predare primire a serviciului faptul că victima Sandu Constantin a fost scosă din camera 204 și agresată fizic pentru a i se aplica mijloacele de imobilizare (câtușe), omisiune ce a fost făcută în scopul de a scăpa de o eventuală răspundere penală pentru actele de violență pe care le-a exercitat asupra victimei.

Referitor la solicitarea aceluiași recurent inculpat de a se dispune trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de fond pentru că nu a fost introdus în cauză, în calitate de parte civilă, Spitalul Clinic Județean de Urgență "Sfântul Apostol Andrei" din Galați, Înalta Curte constată că o atare critică o poate formula numai această unitate spitalicească, recurentul inculpat neputând invoca în propria cale de atac lipsa de procedură cu o altă parte din proces.

În ce privește individualizarea judiciară a pedepselor aplicate recurenților inculpați Chiriac Nicu, Codreanu Bucur, Ilie Cornel Costel, Miron Vasile și Blaj Petre Daniel, Înalta Curte constată că la stabilirea cuantumului acestora și a modalității de executare, instanța de fond a avut în vedere toate criteriile înscrise în art.72 din Codul penal, referitoare la modul și împrejurările comiterii faptelor, gradul ridicat de pericol social concret al acestora, determinat de urmarea produsă- decesul unei persoane aflată în custodia penitenciarului în cadrul căruia susnumiții recurenți inculpați își desfășurau activitatea, urmare loviturilor pe care aceștia i le-au aplicat în timp ce se aflau în exercitarea atribuțiilor de serviciu- , calitatea pe care o aveau recurenții la data faptelor, contribuția fiecăruia la săvârșirea infracțiunii de omor, persoana infractorilor și împrejurările ce atenuează sau agravează răspunderea penală, concluzionând în mod judicios că se impune ca pedepsele, al căror cuantum a fost diferențiat în funcție de participarea fiecărui inculpat, să fie executate în penitenciar.

Circumstanțele personale favorabile ale recurenților inculpați – lipsa antecedentelor penale, conduita bună în familie și societate anterior comiterii faptelor, sunt căsătoriți, au copii minori- au fost valorificate de instanța de fond prin reținerea în favoarea tuturor a dispozițiilor art. 74, 76 cod penal, cu consecința coborârii pedepselor sub minimul special prevăzut de lege însă, nu justifică prin ele însele o și mai mare reducere a pedepselor întrucât, la stabilirea cuantumului acestora trebuie să se țină seama, nu numai de datele ce caracterizează favorabil persoana făptuitorului, ci și de gradul de pericol social concret al faptelor și de împrejurările ce agravează răspunderea penală.

Or, calitatea pe care recurenții o aveau la data faptelor, rezultatul socialmente periculos produs, agresivitatea de care au dat dovadă imprimă faptelor pentru care au fost trimiși în judecată, un grad ridicat de pericol social care, alături de celelalte criterii prevăzute în art. 72 din Codul penal, justifică menținerea pedepselor aplicate de instanța de fond, atât în ce privește cuantumul acestora, cât și modalitatea de executare a lor.

II. În ce privește recursul declarat de inculpatul **Ghibea Cătălin Mihael**, Înalta Curte reține următoarele:

Apărările recurentului inculpat în sensul că nu se face vinovat de comiterea infracțiunilor pentru care a fost trimis în judecată, că singura activitate pe care a desfășurat-o este aceea de a fi adus la îndeplinire ordinul de imobilizare a victimei dat de directorul penitenciarului, că nu există legătură de cauzalitate între acțiunile de imobilizare a victimei întreprinse de membrii echipei de intervenție și decesul acesteia și că omisiunea de a consemna în procesul verbal de predare primire a serviciului faptul că victima a fost scoasă din camera 204, a fost determinată de împrejurarea că un atare incident era lipsit de importanță, au fost verificate de instanța de fond care în mod judicios și temeinic argumentat le-a înlăturat, reținând situația de fapt, vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptelor, astfel cum sunt descrise în actul de sesizare a instanței.

Cererea recurentului inculpat de schimbare a încadrării juridice a faptelor din complicitate la infracțiunea de omor, respectiv din complicitate la infracțiunea de purtare abuzivă, în infracțiunea de neglijență în serviciu asupra căreia, susține recurentul, instanța de fond nu s-a pronunțat, urmează a fi analizată de Înalta Curte care, în virtutea efectului devolutiv al căii de atac cu soluționarea căreia a fost investită, este obligată